

5.1.68 מיום

3266

גּוֹכְחָרֶ:חברי הנהלת הסוכנות ה"ה:

אל. פינקוט - י"ר הנהלת הסוכנות
 א. דולצ'ין
 ש. ז. שרגאי
 א. ציגל
 י. הרכבי

השליחים:

גב' ג. חבקין
 ד"ר וודובוֹז
 אל"ם חמיר
 סג"א מ. בר-ניב
 ח"כ חזני
 מר פ. גרשמן
מר ד. צמיר

י"ר היישיבה מר אריה Dolz'yn מסביר שמטרת היישיבה לשמור
 מסקנות והצעות שליחים אחרים שובם מארצות דרום אמריקה, כדי לקבוע
 דרכי-פעולה בעתיד.

פאול גרשמן : (היה בכל ארצות מרכז אמריקה, בראזיל ופרו)
 פעלתו התרבזה בעיקר בקרב איבור הסטודנטים. מצא אוירה חדשה בהשוויה
 עם זו ששרה לפניה מלחמת ששת הימים. הסטודנטים נוטים לקבל הסברת על
 ישראל ומחניניהם בעלייה. מציע לטלווה לארצות אלה שליחים מקרב העולים
 החדשים שנקלטו בארץ, וחלפתם מדי 6 חודשים.
 קובל על חוסר שיתוף בין השגרירויות לשלייחי הסוכנות. תשובה
 מירושלים בענייני אליה מגיעות באיחור של חודשים, וזה לא לטובת העניין
 כי, ביןתיים הם המומד לעליה מוחדר על הרעיון. צרייך לגייס את התאחדויות
 עולי דרום אמריקה בישראל למציאות מקומות עבורם לעולים החדשניים. כן
 צרייך להופיע על המוסדות הכלכליים בארץ כגון "סולל בונה", "רטקו"
 ואחרים לשמור מספר מקומות עבורם לעולים חדשים.

אל"ם חמיר : (היה במקסיקו)

צרייך לרכז את המאמץ העיקרי בקרב הנוער הלומד בתתי-ספר יהודים,
 הכוללים 75 מכל הנוער היהודי במקסיקו. מדובר לא רק על בתתי-ספר
 של תרבויות אלא גם ט"ז (אידייסטי). הפעולה חייבות להיות מתוכננת.
 יש גם להפעיל נוספת לשלייחים את המורדים המקומיים העשיים לא רק
 להקנות הטבלה אלא גם להנתק. יש לטלווה בישראל מחנכים אשר במקומות שרוצים
 הצבאי בארץ יעשנו פעולה חנוכית בהם בתתי-ספר למען עלייה וחתיקשות
 עם מדינת-ישראל.

השיטה הקיימת בקרב מדריכי תנועות נוער שליחי-הארץ היא מיוונת, וهم
 פעילים באילו היינו עדיין בתקופת חומה-ומגדל. יש צורך דחוף בדפוסים
 חדשים התואמים את המציאות החדשה. כדי להכנים גם את שיטת הגדן"ע.
 החנוך לא צרייך להיות מכובן אך ורק לעליה לקבוץ.

קיימות אפשרות להשפיע על המהגרים החדשים מארצות אירופה אשר לא
 החבשו בצורה מוחלטת במקסיקו ולהפנותם לאפיקי עלייה.

דברוֹן : (היה בארגנטינה ואורוגוואי)

גנוי מוחלט בגיisha לביעות ישראל ולביעות העליה. השוני ניכר בקרבתם של חוגים נפרדים:

הנווער. אחרי מלחמת ששת הימים התארגו 3 ארגוני נוער חדשים אשר אמנים לא הצהירו על השתיכות לתנועה הציונית אך קשו קשרים חיים עם ישראל, וחושבים על עלייה.

ב) הקומוניסטים היהודים, חלקם מהם, ואולי הרוב, השתתפו במגבית החרום למען ישראל וכיאו בהכרזות נגד בריה"מ. קבוצת פרופסורים קומוניסטים באוניברסיטאות פירסמה הצהרה בעתונות נגד עמדת רוסיה הסובייטית. לבסוף עזומה על הסטודנטים.

ג) הציונים, המתחילים עכשו לחשוב על עלייה בעל דבר רציני. בפיגישות ושיחות עם אקדמאים וסטודנטים (בערך כ-400), שלא כולם היו ציוניים, מצא התעניניות דבה וגדרלה באפשרות של עלייה בקרוב. קיימים גם כ-150 שיחות פרטיות על בעיות קליטה קוונרטיות.

במידה מסוימת השתנה לרעה מצבם הכלכלי של היהודים מהמעמד הבינוני זה בארגנטינה והן באורוגוואי, ועובדת זו עשויה להשפיע עליהם להתייחס ברצינות לאפשרות של עלייה. ארייך להשקייע מיד ממצאים רבים כדי לבא בקשר עם אותו סוג יהודים, ולהציג להם פתרונות קוונרטיטים לקליטתם בישראל.

ביחס להצעה להקמת תנועת-מגטימים, הלחץ על המנהיגים לעלייה יכול להובילו על פעילות ציונית. בן מציע ד"ר וודובו ל鄯נות את היחס לירודים, ולמחוק לחולטיין מילה זו מהלכסיקון שלו. לא כל היורדים חוזרו לארץ מוצאים מתוך קלות-דעת. יש ביניהם כאלה שבלו סבל רב, שעלה ממנהיג, אשר לא ניסה אפילו לקשור גורלו עם מדינחת-ישראל, מסתכל על "הירד" בבווע. היורדים ברצונות להצדיק את ירידתם מאטימים את הסוכנות היהודית, אך עם זאת יש להתייחס אליהם כאלו פוטנציאלי לעלייה.

משיחות עם אקדמאים מסחרר טסולם התעניניות שלהם הווא: עבודה והשתלמות, בעיות חנוך הילדיים, התרבות של האטה לישראל, ודרך לבסוף - המשכורת. אי אפשר לומר להם "בוואו ותראו", אלא ארייך להציג להם הצעות אלטרנטיביות, והעיקר-לקיים את מה שמבטחים,omid, בלי סחבת. לשליחים היוצאים לאלה מוכרכה להיות שפה משותפת עם האקדמאים. ד"ר וודובו מתלוון לבסוף על חוסר-ההבנה כלפי המועמדים לעלייה מקרוב האקדמאים באוניברסיטאות ובמדרדי המטלה. לדעתו, ישנו כ-150 אקדמאים המוכנים לעלות תוך שנתיים, ביניהם מומחים בינלאומיים אשר עלייהם עלולה לגרום למהפכה בחוגים האקדמאים בארגנטינה ובאורוגוואי. ד"ר וודובו מציע לנצל את חנויות המתנדבים ולהפכה יחד עם חנויות חלווזיות לבסיס פרמננטי לעובדה ציונית.

רב צמיר : (היה בברזיל)

השתחרר ב-47 פגישות בחוגי-בית והופעות, ובא מגע עם כ-700 - 800 איש. גם הוא קובע שחיל שינו מוחלט בקרבת הדור הצעיר ובעל-מקצוע שונאים בגישות המדינה. בין מוכנים לטموע ולהתמודד עם בעית העליה, זה כולל גם את המנהיגות. לבן יש הכרח להתייחס ברצינות לגישתה זו. הוא מצין גם את המהפכה שגרמה מלחמת טשת הימים בקרבת המנהיגות הקומוניסטית היהודית אשר אינה נרחעת מתקפה חריפה אנטי-סובייטית. בעקבות ביקורו הגיע מר צמיר למסקנות הבאות:

א) ההסברת הישראלית, וגם זו של הסוכנות, לעויה בצוותה. לא קיימים כל מושרים רציניים (עתון רציני, חכניות רדיו וטלזיה) המסוגלים לתת הסברת ואינפורמציה מתאימות על המתרחש בארץ.

ב) אין בנמצא כל חומר היכול להביא לידיעת האנשים מאפשר לעשות בארץ ומה נחוץ בה.

ג) הטעדיות מחנכוות לביעות עלייה באילו עניין העליה אינו שיין להן. לא יתכן שהטלה העוטק בעליה יפעל ללא ידיעתה ועוזרתה של הטעדיות.

ישליות יכולים לcatch רק אנשים היודעים את שפט-המדינה בה הם פעילים, והמוסgalים למצוא שפה משותפת תרთית-משמע עם אנשי המקום, רק בדרך זו אפשר ליצור את הדיאלוג בין השליח והמושען לעליה, אשר בלעדינו אין כל אפשרות לפועלה.

.. חלק גדול מהקשירים בארץ אלה נובע מחוسر ייעילותה בעבודה בארץ, הוא מעת 3 מקרים של מומחים מועמדים לעליה אשר חיכו שלושה וחצי חודשים לחשובה מישראל.

) לא פתרון לביעות החטסוקה בארץ לא תהיה עלייה. צריך למצוא תקציבים שיבטיחו קליטה מידית של אותם האקדמאים העומדים בצמרא השכבה האינטלקטואלית של יהדות הגולה, כי אחריהם יכולה לבא עלייה גדולה.

גאולה חבקין : (ביקר לחמש ארצות: ארגנטינה, אורוגוואי, צ'ילி, פרו וברזיל). מאיינט בראשית דבריה שיש לקיים ישיבה נוספת עם אנשי משרד העבודה, שהוא הפרטניר העיקרי בבעיות קליטה.

הקהל היהודי בארץ הנ"ל היה להוט לאומצאות, והיה קשה לדבר עמו על דברים קוגניטיבים. נתקלה בהתחבות גדולה אף חסנה קניינית לאפיקים מעשיים. ההסתדרות הציונית אינה מסוגלת לעשות זאת, שכן כדי אולי להקדיש מאמצים מיוחדים לארגון ההסתדרות הציונית, אחרת אינה יודעת מי למTEL יעסוק בעליה בארגנטינה.

בדרכם כלל אפשר לומר שקיים סיכויים לעליה, אבל אין לצפות לעליה. כל הפעולות הנעשות מתרכזות בעיקר במרכזים היהודיים הגדולים שעשו שבפרובינציה אין שום פועל, ודока שם האפשרות הנזורה גדלות. בקרב השליחים קיימים בלבול בעניין הריאו-רג'יזציה, ולעתים קרובות אינם יודעים מה לענות. לא נפגשה עם אקדמאים אלא דוקא עם אנשי הממד הבינוני ופועלים, ולהלן נרתעים מהקשרים היידועים להם (חומר קביעות בעבודה, פיטורים, מגבלות גיל וכוכ'). בשכבה זו נוצר מצב טול החדרשות, ואם נדע לגבות תכניות מעשיות נוכל להביאם לעליה. צריך להקים חוגים לעזינו-עליה בעיקר בגילאי 25 - 30, לארגון קבוצות עליה של בערך 200 איש (30 - 40 מטפחות), ולהציג להם 4 - 5 תכניות. הקבוצות תעלנו מרוכז ותתפשטנה מרוכז. אחת התכניות יכולה להיות למשל הקמת סופרמרקט בעיר 5 - 6 מטפחות, או תכניות דומות לכך.

קיימת נסיה בקרב הדרום אמריקאים בישראל לעזוב את הארץ, ויש למצוא תקציב לעזירתו ירידה בשם שמוציאים תקציבים לעליה. צריך להקים ועדת טל 3 - 4 איש (нациג התאחדות העולים, נציג הסוכנות, נציג משרד העבודה וכו') אשר תבחן כל מקרה ומקרה ותתפל במציאות פתרונות מחאים על-מנת לעזרך ירידתם מהארץ.

גב' חבקין מציעה להקים מדור דרום-אמריקאי חזק לא לפי צרכי המפלגות אלא לפי חישבותו של העניין. קיימת אונירה לעליה, והטלה היא באן אנחנו נוכיח את נכונותנו לקלוט את העולים.

ס"א שרגא בר-ניב : (היה בברזיל, אורוגוואי וארגנטינה)

הדבר מצטרף שהדיון על ביקור שליחים בארץ אמריקה הלטינית נדחם למסגרת של שתי טווחות בלבד, ואין אפשרות לפתח רعيונות ולהוציא מסקנות. עליה היא בעיה יהודית ולוא דוקא ישראלית. קיימות טווח הנמקות לעליה:

- (א) מודיע לcatch מט
- (ב) מודיע לבא הנה
- (ג) כיצד להשתדר

לא רק האנטישמיות יכולה וארכיה להיות גורם לעליה. צריך להתחילה בחנוך לעליה מספסלי בחיי-הספר. צריך לטלווח חיילות שלנו לעבודה חנוכית ב��-ספר בגולה.

בתנוחות הנוצר החולצות קיימים אנטרוניוזם. שליחים מטפלים ב-8 - 12 איש בסך-הכל בשעה שמתארגנת תנועת-גנור שמלנית ב-4 ארצות דרום אמריקה

אשר אמנים אייננה ציונית אבל קבעה כבר תור לעליה.

אנו מתרבזים רק בערים הגדלות ומניחים את הריכוזים היהודיים הקטנים. דוקא שם קיים בצדקה חvipה רגש הסכנה האורבת לדoor הצעיר, וההורם נוטים יותר לראות בעלה דרך להצלת הדoor. גם הנער רגיל כבר לחיות מחוץ לבותלי-ביתו בנוסע למד בערים הגדלות.

הזהרתויהם של מנהיגים ציבוריים שאינם מכירים את המצב מזיקה לפועלות מעשיות בשטח עלייה. לדעתו, יש לנחל את הפעולה בטיפול בקבוצות קטנות. האסיפות הגדלות יכולות לטפס רק רקע לפעולה העיקרית שתעשה בקבוצות קטנות.

לא רצוי שבתקופה אחת יהיה מספר שליחים ובתקופה שנייה אף לא אחד. כן יש לדאוג לקבוע את ביקורי השלייחים בעת הלימודים ולא ביום החופש כאשר אין עם מי לדבר (הכוונה לסטודנטים באוניברסיטאות).

אין אף איש היכول לדעת את כל הנעשה באוניברסיטאות בישראל, שכן צריך להוציא בארץ חמץ ה"ידיונים" של האוניברסיטאות, כדי שהשליח יהיה מעודכן במצב. על מינהל הסטודנטים לעתות זאת בטוח עם האוניברסיטאות.

חשוב מאד להסתמך באמצעות קומוניקציה אודו-ויזואלית. אך למTEL טוב יהיה אם יוכל להראות סרט המספר איך עובד רופא בישראל ובד'

צריכה להיות יד אחת מרכזת על כל השליחים במקום. יש להניב אימוץ קבוצות מתנדבים הטוחנים בארץ ע"י קהילות יהודיות בגולה, וכן אימוץ עולים חדשים ע"י עמיתיהם למקצוע בארץ.

הקריות החסידיות הוכיחו את עצמן כמכtier קליטה טוב. צריך לבדוק את האפשרויות להעתיק שיטה זו לקליטת עולים בכלל. במסגרת זו אפשר אולי גם להציג קבוצת עולים הקמת בית-חולים בארץ, כך שבניהם, סטודנטים לרפואה, יוכל לעתות פה את הסטג'.

ח"כ חזני : (ארגנטינה, אורוגוואי ומכסיקו)

מקומם נגד סדר היטיבה, וڌחית הדו"חות לזמן קצר כל כך ללא השתתפותם של אנשי המטה, ולא אפשרות לטמו גם את דברי חברי הנהלת הסוכנות. אמנים לוritis יש בה הבנו יכול להשמע דבריו באזני המשלה (הכוונה לכנסת), אך ליתר השליחים שחזרו מטליחות עם הצעות והערות טבוניות אין אפשרות מעין זו. שכן איבנו מוכן לדבר היום, ודורש שתפקידים ישיבה בה ישחפו חברי רשות העליה, כולל שריה-הממשלה וחברי הנהלת הסוכנות, אשר יוכל למדוד מנשונם על העלייחים למען עידוד העליה בארץ דרום אמריקה.

אריה دولצין : מסביר טהנהלה החליטה לעתות זאת בשני שלבים: תחילת לשמש את דו"חות השליחים מדרום אמריקה, אח"כ מצפון אמריקה, ואז להביא את המskinsות לדשות העליה.

שרגאי : מציע להזכיר אחד מימי הפברע הבא לישיבת רשות העליה, בה יטמיעו כל השליחים, גם מדרום אמריקה וגם מצפון אמריקה, את דבריהם.

פינקמן : מציע על צדמת הצעה על מר חזני, אך גם על הקשי הקאים מצד שריה-הממשלה, העסוקים בעניינים סובייטים, למצוא את היום והטעות הרבות לטם ארגן יומם עיון כזה. יש למצוא את הדרך הנכונה כדי שנוכל לארגן ישיבה כזאת שתוקדש לטמיית דברי כל השליחים יחד.

חזני : מודיע כי דיבר עט ראש הממשלה, והוא הסכים לבנש באחד הימים את כל הגורמים המעורבים בענייני עלייה, והוא אומר: הממשלה, הסוכנות ואגansi האוניברסיטאות והכלכלה.

دولצין : נבדק האפשרות של קיום פגישה בזאת, ונודיע על כל השליחים.